

Оштро Перце 2022/2023.

Приказ бајке „Царево ново одело“

Миа Алексић II₂

„Царево ново одело“, Х. К. Андерсен

У бајци „Царево ново одело“ говори се о наивном цару кога су насамариле лукаве варалице да би се обогатиле. Они су обећали цару да ће му сашити одело које могу да виде само паметни људи и достојни свог посла. Цар је у то поверовао. Кад је одело било готово, цар се плашио да каже да га не види јер би то значило да је глуп и не уме да буде цар. Изашао је пред народ да прошета. Нико није смео да каже истину јер су се сви бојали. Онда је један дечак рекао да је цар го. Цар је храбро наставио да се шета, а варалице су отишле из царства.

Писац поручује да не смемо веровати онима које не познајемо. Бајка нас учи да верујемо у себе и да не будемо лаковерни, да не лажемо и не варамо друге.

Лука Пушоњић II₂

„Царево ново одело“, Х. К. Андерсен

„Царево ново одело“ је бајка у којој се описује како су варалице превариле цара и његове поданике. Представили су се као ткачи и за много злата и пара продали су цару непостојеће одело. Цар и његови поданици су били свесни преваре, али како не би испали глупи и нестручни, правили су се да виде одело. Једино је искрено дете открило истину и рекло да је цар го.

За мене је ова бајка поучна и занимљива. Научила сам да не треба слепо веровати ономе што ти неко каже и треба увек говорити истину, чак и ако се то некоме неће свиђати.

Миа Алексић II₂

„Царево ново одело“, Х. К. Андерсен

Бајка „Царево ново одело“ говори о себичном и лаковерном цару који више од свега воли нову одећу. Знајући за његову слабост, две варалице су решиле да га насамаре и покраду. Предложили су да му сашију одело које ће, тобоже, бити невидљиво за глупе и недостојне свог положаја. Цар је слао великодостојнике да виде како посао напредује. Иако нису видели ништа, плашећи се за свој положај, лагали су цара да је тканина прелепа. Када је одело завршено, цар га није видео, али ништа није рекао јер се плашио да народ не мисли да је глуп и да није за цара. Обукао се и изашао пред народ. Сви су ћутали, само је једно искрено дете рекло да је цар го. Онда су сви схватили да је цар преварен.

Порука је ове бајке да треба изнети своје мишљење не бојећи се шта ће други мислити и рећи.

Коста Савић II₂

„Царево ново одело“, Х. К. Андерсен

„Царево ново одело“ говори о цару који се брине само о свом оделу и изгледу. Једног дана су дошли преваранти који су тврдили да могу да сашију одећу која је невидљива за сваког ко је глуп и не зна свој посао. Цар им је дао много новаца да му направе такво одело. Људи које је цар послао да виде како напредује одело нису смели да признају да ништа не виде – бојали су се да ће цар мислити да су глупи што би угрозило њихов положај. Дошло је време да цар испроба одело. Иако га није видео, он је као и остали тврдио да је прелепо и изашао је на уличну параду го. Један дечак је гласно рекао да је цар го и људи су се смејали.

Ово дело нас учи да треба да будемо поштени и искрени, да размишљамо својом главом, а не да слепо верујемо другима и подржавамо туђе мишљење.

Андреј Јеремић II₂

Rade
Ćotic 11

„Царево ново одело“, Х. К. Андерсен

Бајка „Царево ново одело“ нас учи искренности, поштењу и поверењу. Посебно је важан и проблем лаковерности. У данашњем свету људи су веома лаковерни и падају на све форе и фазоне. Ко можемо веровати? Ко нас неће преварити? Ова питања су важна деца кад користе интернет. Бајка нас учи да не треба да будемо лаковерни, да пазимо коме верујемо и будемо искрени.

Исак Станић II₂

„Царево ново одело“, Х. К. Андерсен

„Царево ново одело“ је веома забавна бајка у којој су ликови смешни и помало тужни. Главни лик је цар заљубљен у себе који обожава одећу. То су знале варалице и смислили су план како да на превару зараде много новца. Понудили су цару да му направе прелепо одело које виде само паметни људи и ласкањем су га убедили да одлично изгледа у њему. Дворани се нису усудили да цару кажу истину – да нема одела, плашили су се да ће изгубити положај на двору и сви су подржавали лаж. Цар је изашао међ народ и тек тада је једно дете рекло да је цар го.

Ова бајка ме је научила да треба мислити својом главом, не треба бити наиван нити веровати у ласкања.

Михаило Зарић II₂

„Царево ново одело“, Х. К. Андерсен

Тема ове бајке је како је цар стално желео нова одела, како је лаковеран и због тога осрамоћен. У град су дошле две варалицекоје су цару рекле да ће му за велики новац направити одело које виде само паметни људи. Ни цар, ни његови министри нису видели одело, али су се правили паметни и говорили да је веома лепо. Цар је изашао на параду и сви су схватили да је го.

Порука бајке је да не треба бити лаковеран и похлепан. Када смо сигурни у нешто, то треба и да кажемо и будемо искрени. Препоручио бих да ову бајку прочитају сви лаковерни да би научили да не треба да буду такви и они искрени да виде да такви треба да остану.

Лука Пауновић Ц4

„Царево ново одело“, Х. К. Андерсен

„Царево ново одело“ је бајка о цару који је волео да се лепо облачи. У његов двор су дошле две варалице, представили се као ткачи и понудили су цару да му сашију одело од најфиније тканине коју могу да виде само паметни људи. Цар је пристао и дао им је много пара. Варалице су се правиле да шију одело, али ништа нису радиле. Цар је послао министре и службенике да виде како напредује одело. Иако ништа нису видели, рекли су да је све у реду да не би испали глупи. Дошао је дан да цар обуче то одело и покаже се пред светом. Сви су у страху говорили да је одело прелепо. Један дечак је узвикнуо да је цар го, остали људи су почели да се смеју. Цара је било срамота, али је наставио да поносно корача.

Препоручујем ову бајку лаковерним особама да би научили да не треба да буду такви. Треба да верујемо себи и да мислимо својом главом.

Дуња Ђукић и Јован Ђокић Ц4

**„Царево ново одело“,
Х. К. Андерсен**

Био је један цар који је много волео одела. Две варалице су му обећале одело од посебне тканине коју не виде они глупи или недорасли свом послу и тражиле су много новца. Цар је дао новац, али није видео тканину. Послао је своје службенике да виде одело и нико није смео да призна да ништа не види. Кад је завршено, цар га је обукао. Сви су се дивили оделу док једно дете није рекло да је цар го.

У бајци је најзанимљивији план варалица да преваре цара и лакомисленост људи. Препоручила бих ову причу свима јер има добру поуку – да треба веровати својим очима.

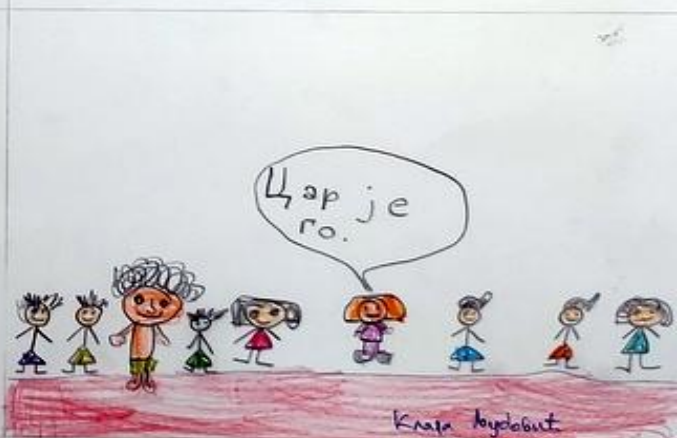
Марија Бачковић Ц4

Петра Блажевски Ц4

Ljiljana Jovcic

Klara Jovcic

Бајка

Усамљени бумбар

Живео је једном бумбар Буца у далеком малом селу. Био је најмањи од свих бумбара. Сви остали су били већи и јачи од њега, летели су са цвета на цвет и уживали у природи. Буца је био сам у својој соби, није умео да лети јер су му крила била сувише мала и слаба. Није се дружио са другом децом зато што су се његови родитељи плашили да га неко случајно не повреди. Време је проводио у својој лепој соби која се налазила на врху куће. Ту су биле његове играчке, али је он често гледао кроз прозор како сви млади и стари бумбари лете и силно је желео да порасте и полети са њима. У близини је живео бумбар Мића, наставник летења. Он је видео Буцу како стоји поред прозора и тужно посматра своје вршњаке који се тркају у лету од стабла јабуке до ситних јагода у трави. Мића је организовао посебне часове за Буцу, помагао му да ради специјалне вежбе за јачање и раст, учио га како да користи своја слабашна крилца. Онда је Буца почео да вежба са другом децом која су му помагала да се снађе у групи и учи како како бумбари прате једни друге. Прошла је цела година. Буца је порастао, његова су крила ојачала и он је могао да се игра и трка са другарима. И он и његови родитељи били су веома срећни.

Раде Ћорић П₂

Чаробни ћуп

Некада давно живео је сељак, мудар и богат. Помагао је свакоме ко му се обратио и сви су га поштовали. Једне ноћи кад се враћао кући из посете пријатељу, зачуо је запомагање. Међу летвама своје оgrade видео је малог човека који га је молио за помоћ јер се заглавио. Патуљак је обећао да ће он њему помоћи када дође време. Сељаку је то било веома симпатично, иако није веровао да ће му помоћ патуљка бити потребна, одломио је једну летву и ослободио чудно створење.

Време је пролазило и сељак је заборавио на овај необични сусрет. Сустигле су га бројне недаће. Кроз његово село су пролазиле војске, отимале и рушиле. Најстрашније је било када су на крају неки лоши људи отели сву децу да би их продали у неке друге земље. Они су наставили пут ка зидинама старог града у планини. Сељани су били очајни. Питали су сељака шта да раде. Он је одлучио да крене за војском и покуша да преговара са њима да би им вратили децу. Био је мрак када је стигао у планину где се војска склонила. Чуо је како се руши део зида старог града и неки непознати глас: „Ослободи ме, ослободи ме!“ Без оклевања почео је да расклања камење. Убрзо се појавио отвор и светло. Пред њим је било лице патуљка који је седео на ћупу препуном блага.

– Дошло је време да ти помогнем, како сам обећао – рекао је патуљак.

– Хвала. Сад ћу моћи да преговарам и платим да нам врате децу.

– Наравно – одговорио је патуљак – понеси ћуп и иди код њих. Све ће бити у реду. Веруј ми.

Сељак је дао ћуп блага и избавио децу. Док се са децом брзо враћао у село, иза њих се чуло комешање и вика и изгледало је као да се земља тресе. Онда је све утихнуло. Деца су журила низ планину, а сељак је угледао патуљка поред себе.

– Нестали су заувек. Оно је био чаробни ћуп, свако ко је додирнуо благо, престао је да постоји. Сви су хтели да га се домогну и сви су кажњени.

Сељани су прославили повратак деце, обновили су своје село и живели срећно и у слози.

Нина Трошевић ПЗ

Маскирани принц

Био једном један принц, много богат. Имао је све што је хтео, само није имао пријатеље. Волео је да се дружи са људима, али је схватио да су са њим само да би добили нешто од његовог богатства. Одлучио је да се исели из дворца и живи у малом стану у крају где га нико не познаје. Носио је једноставну одећу, ишао на пијацу и сам спремао своју храну. Једног дана се шетао уличицама поред пијаце. Поред њега је пројурио цип који га умало није згазио. Стао је, прозор се отворио и девојка која је била у ципу, повикала је на њега:

– Сметаш ми, просјаче, боље се склони са улице!

Принц је препознао је девојку у ципу, била је то принцеза из суседног града, веома уображена и безосећна. Навукао је качкет на лице да она њега не препозна и наставио пут до пијаце. Отишао је до тезге једне веома лепе и миле девојке са којом је разговарао већ неколико пута. Она је продавала поврће из своје баште које је принц куповао. И тако, да по дан, они су се спријатељили. После неколико месеци принц је објавио веридбу и одвео своју девојку у дворец. Принцеза из суседног града која је обилазила крај тражећи принца, схватила је касније да га је срела и да је била нељубазна према њему. Била је љута због принчеве веридбе и више никад долазила у град.

Валентина Бунчић II₂

Чаробни ветар

Била су некад два друга који су се упознали у парку и почели да се играју и друже. Причали су о свему што су знали и волели, размењивали су тајне. Развијали су и градили своје пријатељство. Бавили су се спортом и били добри ђаци. Волели су да пишу и навијали су за КК Партизан. Једног дана су играли стони фудбал кад се ниоткуда појавила једна много лепа девојчица. Видела је како се они друже и била је љубоморна, јер она није имала тако доброг друга ни другарицу. Оба дечака су је гледала и она је смислила како да поквари њихово пријатељство. Одлазила је код једног и оговарала другог и обрнуто. Другари су се све мање играли заједно. Девојчица је обојици рекла да га онај други не воли. Дечаци су престали да разговарају, дружили су се са девојчицом, једног дана један, другог дана други, и она је тако добила два друга.

Једне ноћи дувао је чудни чаробни ветар који је дечаке повезао у сну. Сањали су исти сан – како се заједно играју, лепо друже и помажу један другоме пре него што се девојчица појавила. Схватили су шта се десило и кад су се нашли у парку следећег дана, помирили су се. Девојчица је била постиђена због свог ружног понашања, пришла им је, извинила се и питала да ли може да се игра са њима. Они су пристали, постали су троје најбољих другара. Одрастали су у слози и дружењу и постали добри људи.

Лука Пауновић II₄